

TIỀN TUYẾN

**• Truyện dài của
NGUYỄN ÁI LỘ**

- 188 -

— Sao lối nhà Ngay
Nguyễn Lộn Vinh!
Đám mồi cát có nhánh cát cũ và
nhân cát cát cát cát. Thủ lò hophé đám thà
sao có phải mài èm không?

Vinh phán trả:
— Em quay lo xa. Anh thích làm
nhưng em mà người khác không dám làm.

Nguyệt mang nói:

— Anh thích làm, nhưng chuyện

người khác:

Nàng thay bộ đồ cười, mặc quần áo
ngu Vinh nghĩ chán muôn điều không ý nghĩ
thông tăm hòn chàng của nàng của chàng
như nô. Nguyệt hàn hàn cát.

— Nguyệt A, anh mồi nhang có bạn gái
lại để chàng ta lồng nhau ngày thẳng không
có lý gì cả.

Nguyệt cười duyên, nói cái :

— Ngày tháng. Em làng cũng tin &
anh làng cũng tin.

Vinh lèo gào rằng hỏi :

— Mỷ Linh hét đòi :

Mỹ Linh. Đã mồi cho Vinh rồi nghe em là
Mùa rực đèn hoa sương khói như Nguồn
lý lợp kẽ gác mái, trước con mồi châm chén
của người. Mái đầm đập như biển.

— Chắc cho hạnh phúc của anh chỉ nồng
nhau như lý ruyt này.

— Người nhamh như nồng ly lèo dấp là
Cám ra cát. Chẳng tội là không bao
giờ quên lời chúc của cát.

Mỹ Linh lùi dần dần về vị mìn rực
Sau đó cuộc khêu vũ bắt đầu. Mỹ Linh
không nhảy, ngồi chờ nhìn hàn hàn như
thiêng nhạc kích động. Anh bịnh Vinh
biến hàn:

— Em không khêu ?
Mỹ Linh hét đòi :

— Em thấy khêu. Anh hót đưa em
và.

Vinh lèo gào rằng hỏi :

— Mỷ Linh hét :

Mỹ Linh cười:
— Vô để cho cát đâm chén ràn nghĩ

người thấy Mỹ Linh đang dày ném không
muỗi giặc như lòi. Mọi người đều
thoát Mỷ Linh v.v. Cát hàn tuô lại yên tĩnh
Vinh hàn hàn đành hò thay đãi.

Nắng hàn Ngọc :

— Ông là một bà phái không ?

Nguyệt đáp :

— Mít quá. Nhưng anh qua là lèo lèo.
Vinh vừa thay áo, vừa hỏi Nguyệt:

— Ông là một bà phái không ?

Nguyệt đáp :

— Mít quá. Nhưng anh qua là lèo lèo.
Vinh vừa thay áo, vừa hỏi Nguyệt:

(Còn nữa)

— Ông là một bà phái không ?

Nguyệt đáp :

— Mít quá. Nhưng anh qua là lèo lèo.
Vinh vừa thay áo, vừa hỏi Nguyệt:

— Ông là một bà phái không ?

Nguyệt đáp :

— Ông là một bà phái không ?

